

Op klompen

Tijdens mijn lagere schooltijd (1941-1947) droeg ik klompen als schoeisel. Ik weet niet meer hoe lang tijdens deze periode, maar wel dat dat grotendeels het geval was. Op klompen lopen was toen nog heel normaal en vooral tijdens de Tweede Wereldoorlog wegens gebrek aan leer. De scholen waren erop ingericht. Ik kan mij nog herinneren, dat in de lange schoolgang van de Groen van Prinstererschool een hele rij klompenhokken stonden, grijs geverfd. Natuurlijk mocht je niet op klompen de klas in. We hadden allemaal dikke wollen sokken aan.

Er waren twee soorten klompen, een met een hoge kap en een met een lage kap. Daar was wel een benaming voor, maar die weet ik niet meer. Zelf droeg ik klompen met een hoge kap, volgens mij waren die goedkoper. Met die klompen aan deden we van alles: spelen, sporten, rennen etc.

Je went overal aan, maar ik wende nooit aan de enkelontstekingen, die ik opliep. Door het schuren van de houten klomprand tegen je enkels ontstonden er soms ontstekingen en die waren erg pijnlijk. Gelukkig waren die na enkele dagen verzorging weer beter, maar met het lopen op klompen deed je de eerste tijd wel voorzichtig. Je bent jong en dan vergeet je het weer.

Ik herinner me nog goed dat ik altijd van school naar huis rende en dan denderde het gestamp van de klompen in je oren, net zware motoren. Ja fantaseren kon ik!

Wij deden vaak aan voetbal op het schoolplein of op het voetbalveld van Sparta. Dat ging allemaal op klompen. Mijn klompen zaten waarschijnlijk wat losjes, want soms vloog de klomp hoger dan de bal. Als je maar schik hebt.

Eenmaal heb ik de klomp als wapen gebruikt. Er ontstond een ruzie met Henk Verweij uit de Tulpstraat, waarover weet ik niet meer. Ik trok mijn klomp en sloeg hem een blauw oog en rende toen hard weg. Hij heeft nooit wraak genomen.

Toen hij later in Dordrecht woonde in de Voorstraat, boven naast de Augustijnerkerk, en daar een kledingzaak had, kreeg ik altijd 10% korting. Trouwens dat kregen alle oud-Leerdammers. Overigens heb ik in 1958 met hem en zijn vrouw tegelijk belijdenis gedaan in de Augustijnerkerk.

Klompenreparatie was in de oorlogstijd heel gewoon. Om slijtage van de klompen zoveel mogelijk tegen te gaan werd er rubber onder je klompen gespijkerd. Er waren zelfs speciale zooltjes te koop. Een veel voorkomend euvel was dat tijdens het spelen de kappen van de klomp afbraken. Ook hier was een oplossing voor: een klompenband van metaal met uitgestanste punten. Eenvoudig te bevestigen met een hamer.

Chr. Meijers